

Benjamin Verdonck (l.) knutselde een toverdoos in elkaar voor 'Liedje voor Gigi'.

Twee soorten bananen en heel veel schuifdeuren

T 'Liedje voor Gigi' Gezien in de Bourlaschouwburg in Antwerpen, nog op tournee in Vlaanderen tot en met 4 april.

Benjamin Verdonck, die in de Vlaamse film *Façades* (momenteel in de zalen) nog buurman en vermeende *love interest* van Natali Broods mocht spelen, is naast acteur ook beeldend kunstenaar. Voor zijn minimalistische voorstelling *Liedje voor Gigi* – die

nog geen 50 minuten duurt – knutselde hij een toverdoos in elkaar waarvan de deurtjes openschuiven door aan touwtjes te trekken. Elk nieuw deurtje verbergt weer een andere dimensie in de doos, waardoor deuren blijven opengaan en je je blik steeds verder op de einder kan richten. De belichting maakt het een bijzondere kijker-ervaring, die je bepaalde illusies van diepte en beweging verschaft.

Terwijl Verdonck de touwtjes in handen

heeft, spelen Bram Devens en Tomas de Smet op een gitaar en een tweesnarige bas het bluesachtige liedje uit de titel. Verdonck vertelt geen verhaal, maar becommentarieert het kijken naar de doos met losse gedachten. Daarin gaat het over de wereld, waarin mensen bang zijn voor terrorisme, en waarin er twee soorten bananen bestaan – een soort die de boeren in het Zuiden probeert te sparen en één die dat niet doet. Maar evengoed heeft hij het over

het opmerkelijke feit dat zijn dochter naar school vertrekt met een vlecht en terugkeert met een paardenstaart. Er zit schoonheid in de eenvoud van Verdoncks commentaar, zoals er ook schoonheid zit in een verstillend sneeuwlandschap. Wellicht geen toeval dus dat het stuk inzet met een anekdote over de Eskimo's. Als je *Liedje voor Gigi* niet hebt gezien, heb je weinig gemist. Maar als je wel komt kijken, zal je ongetwijfeld genieten van de sereniteit ervan.

(Magali Degrande)